

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๕๖๓

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนภ./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กยศ./กวม. และ กศก.

สวพ.๗ ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นายมนตรี ปานตู ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๒๖๖๒) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.นครศรีธรรมราช สวพ.๗ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ศึกษาการจัดการจัดการธาตุอาหารเพื่อลดความรุนแรงของโรคใบขาวอ้อยจังหวัดอุทัยธานี

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๐๒-๕๙-๐๓-๐๓-๐๐-๐๘-๕๙

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๕๘ - กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วน ของผลงาน	รับผิดชอบ ในฐานะ
นายมนตรี ปานตุ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๘๐%	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุมาลี โพธิ์ทอง ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
นายธรรมรัตน์ ทองมี ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มสารวัตรเกษตร สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางวิภาวรรณ กิติวัชรเจริญ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๔%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวสุกานันท์ จันทร์ประอบ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล จังหวัดสตูล สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา	๓%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวศุจิรัตน์ สงวนรังศิริกุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๓%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

โรคใบขาวเป็นปัญหาสำคัญในการผลิตอ้อยของไทย สามารถแพร่กระจายได้กว้างขวางและรวดเร็วผ่านทางท่อนพันธุ์ที่ติดเชื้อ สมดุลธาตุอาหารมีความสัมพันธ์กับการแสดงอาการใบขาว การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนในระดับที่เพียงพอมีแนวโน้มทำให้เปอร์เซ็นต์ใบขาวในอ้อยลดลง ดังนั้นการทดลองนี้จึงได้ศึกษาการจัดการธาตุอาหารเพื่อลดความรุนแรงโรคใบขาว ดำเนินการทดลองเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - กันยายน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ณ ไร่เกษตรกร อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ จำนวน ๔ ซ้ำ ๕ กรรมวิธี คือ ๑) ใส่ปุ๋ยเคมีแบบเกษตรกร ๒) ใส่ปุ๋ยเคมี N-P-K ตามค่าวิเคราะห์ดิน ๓) ใส่ปุ๋ยเคมี N-P-K-Mg ตามค่าวิเคราะห์ดิน ๔) ใส่ปุ๋ยเคมี N-P-K-Zn ตามค่าวิเคราะห์ดิน และ ๕) ใส่ปุ๋ยเคมี N-P-K-Mg-Zn ตามค่าวิเคราะห์ดิน ผลการทดลองพบว่า การใช้พันธุ์อ้อยจากแปลงพันธุ์ที่ไม่แสดงอาการโรคใบขาวในแปลง และมีการตรวจวินิจฉัยเชื่อว่าสามารถนำไปใช้เป็นแม่พันธุ์ได้ นำไปปลูกในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคใบขาวไม่รุนแรง ร่วมกับการจัดการธาตุอาหารให้พืชได้รับในปริมาณที่เพียงพอ และเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช ลดความรุนแรงของโรคใบขาวได้ สามารถปลูกอ้อยและไว้ต่อได้ถึง ๓ ตอ โดยที่พืชไม่แสดงอาการโรคใบขาว ถึงแม้จะมีผลตรวจวินิจฉัยเชื้อ แสดงผลตรวจพบเชื้อทั้งในอ้อยปลูกและอ้อยต่อ คือ มีปริมาณเชื้อ copy/ul in ๒๕ ng plant DNA < ๐.๕ - ๑๐๐ โดยถ้าพืชแสดงอาการใบขาวในแปลงต้องมีปริมาณเชื้อ ๑,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ สำหรับการใส่ปุ๋ยธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารเสริมตามค่าวิเคราะห์ดิน (N-P-K-Mg-Zn) อ้อยมีการเจริญเติบโตด้านจำนวนหน่อและความสูงมากกว่าการใส่ปุ๋ยแบบเกษตรกร ซึ่งอ้อยแปลงที่ ๒ ในอ้อยต่อ ๑ และอ้อยต่อ ๓ มีผลผลิต ๑๗.๙๘ และ ๑๐.๙๔ ตัน/ไร่ สูงกว่าและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการใส่ปุ๋ยแบบเกษตรกร ซึ่งมีผลผลิตในอ้อยต่อ ๑ และอ้อยต่อ ๓ มีค่า ๑๒.๓๔ และ ๗.๕๖ ตัน/ไร่ ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยในอ้อยปลูกถึงอ้อยต่อ ๓ เพิ่มขึ้น ๓,๑๒๕ บาท/ไร่ คิดเป็น ๓๐.๒๓ % อ้อยยังมีปริมาณธาตุอาหารโพแทสเซียม แคลเซียม เหล็ก และสังกะสีในใบ อยู่ในระดับเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช และยังสามารถลดค่าปุ๋ยได้ ๒๕.๕๔ % เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการใส่ปุ๋ยของเกษตรกร

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การคัดเลือกสับประรดพันธุ์ปัตตาเวียให้ตรงตามพันธุ์

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๓๕-๕๙-๐๑-๐๔-๐๐-๐๑-๕๙

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๑

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วน ของผลงาน	รับผิดชอบ ในฐานะ
นายมนตรี ปานตู ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๘๕%	หัวหน้าการทดลอง
นางวลัยภรณ์ ชัยฤทธิไชย ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๕ จังหวัดชัยนาท	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวมัลลิกา นวลแก้ว ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๕ จังหวัดชัยนาท	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวนริรัตน์ ชูช่วย ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๕ จังหวัดชัยนาท	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

สับประรดพันธุ์ปัตตาเวียเป็นสายพันธุ์เดียวที่มีการปลูกเพื่อส่งโรงงานอุตสาหกรรมมาเป็นเวลานานมากกว่า ๖๐ ปี และยังมีพันธุ์ใหม่มาแทนได้ แต่การปลูกมาเป็นเวลานาน ทำให้บางลักษณะเปลี่ยนแปลงไป เช่น ใบมีหนามเกือบตลอดใบ รูปทรงผลมีความแปรปรวน และผลมีขนาดเล็กลง ทำให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการคัดเลือกพันธุ์ที่มีลักษณะดีตรงตามพันธุ์ โดยวิธีการคัดเลือกหมู่ (mass selection) ดำเนินการในไร่เกษตรกร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ดำเนินการคัดเลือกพันธุ์จากไร่เกษตรกร จำนวน ๑๕ แปลง พื้นที่ปลูกรวม ๒๐๘ ไร่ จำนวนประชากร ๗,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ ต้น/ไร่ โดยคัดต้นและผลที่มีลักษณะดีตามเกณฑ์กำหนด ได้รวบรวมหน่อพันธุ์รอบที่ ๑ จำนวน ๓,๔๓๑ หน่อ (M๑) มาปลูกในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี สามารถคัดต้นที่มีลักษณะดีตามเกณฑ์กำหนดรอบที่ ๒ (M๒) ได้ จำนวน ๒๑๘ สายต้น คือ ใบมีหนามเล็กน้อยบริเวณปลายใบ ลักษณะผลผลิตเป็นทรงกระบอกมากขึ้น โดยมีน้ำหนักผล ๑,๒๔๐-๒,๓๐๐ กรัม/ผล ความกว้างผล ๑๒.๕-๑๔.๗ เซนติเมตร ความยาวผล ๑๕.๐-๑๙.๖ เซนติเมตร ผลมีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก (canning ratio ๐.๘๔-๑.๐๓) และมีค่าความหวาน (TSS) ๑๓.๑-๑๖.๘ องศาบริกซ์ สำหรับต้นลักษณะดีที่คัดได้รอบที่ ๒ (M๒) ทั้งหมด นำมาเพิ่มปริมาณโดยการขยายพันธุ์และปลูกรวบรวมไว้เป็นแปลงขยายพันธุ์

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมังคุดคุณภาพในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๑) การใช้แหนแดง (*Azolla microphylla*) ร่วมกับปุ๋ยไนโตรเจนต่อการเจริญเติบโตและปริมาณธาตุอาหารในใบปาล์มน้ำมัน

๒) การทดสอบประสิทธิภาพในการทดแทนปุ๋ยเคมีของปุ๋ยหมักเติมอากาศในผักกาดหอม

๓) การคัดเลือกสับปะรดพันธุ์ปัตตาเวียให้ตรงตามพันธุ์

๔) การคัดเลือกสับปะรดพันธุ์เพชรบุรีให้ตรงตามพันธุ์

๕) โครงการร่วมพัฒนาพื้นที่กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนเพื่อดำเนินงานตาม “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง.....

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นายมนตรี ปานดู ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๖๒)
สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๖๒)
สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมังคุดคุณภาพในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒. หลักการและเหตุผล

มังคุดเป็นผลไม้เมืองร้อนที่ตลาดต่างประเทศให้การยอมรับ เนื่องจากมีรูปร่างของผลที่สวยงาม มีรสชาติหวานอมเปรี้ยว ถูกปากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจนได้รับฉายาว่า “Queen of Fruits” ราชีนีแห่งไม้ผล ปัจจุบันเป็นผลไม้ที่มีศักยภาพสูงในการส่งออกและประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกที่มีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ ๘๐ ของตลาดโลก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีปริมาณการส่งออกมังคุดสด ๒๐๕,๘๐๔,๓๐๗ กิโลกรัม มูลค่าการส่งออก ๑๓,๕๓๒ ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๖) ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เวียดนาม ฮองกง ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา กัมพูชา และเกาหลีใต้ ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม โดยแหล่งผลิตมังคุดที่สำคัญของประเทศไทยอยู่ในพื้นที่ภาคใต้จัดเป็นแหล่งปลูกมังคุดที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ มีเนื้อที่ยืนต้น ๒๓๖,๔๐๘ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒๒๗,๔๗๘ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๔๒,๐๗๗ ตัน และผลผลิตเฉลี่ย ๖๒๕ กิโลกรัม/ไร่ โดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในภาคใต้ มีเนื้อที่ยืนต้น ๙๖,๔๗๔ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๙๒,๓๘๗ ไร่ ผลผลิตรวม ๔๓,๕๓๓ ตัน และผลผลิตเฉลี่ย ๔๗๑ กิโลกรัม/ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๖) และนอกจากจะมีผลผลิตมังคุดในฤดูกาลออกจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศแล้วยังสามารถผลิตมังคุดนอกฤดูกาลซึ่งสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่เป็นอย่างมาก มังคุดเป็นผลไม้ที่ได้ราคาดี ตลาดมีความต้องการสูง มีความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ และศัตรูพืชได้ดีเมื่อเทียบกับไม้ผลชนิดอื่น สำหรับในสถานะที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดมักจะส่งผลให้ราคามังคุดในประเทศตกต่ำ ดังนั้นการส่งออกจะช่วยให้ราคาในประเทศดีขึ้นด้วย แต่ปริมาณการส่งออกมีน้อยกว่าที่ควรจะเป็นมีสาเหตุหลายประการที่สำคัญ คือ ปริมาณผลผลิตไม่สม่ำเสมอ มังคุดคุณภาพดีมีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด ซึ่งปริมาณมังคุดคุณภาพที่เกษตรกรผลิตได้มีน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของผลผลิตรวม (ประมาณ น้อยกว่า ๒๔,๗๖๙ ตัน) ทั้งนี้มีสาเหตุหลักมีทั้งเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการผลิตของเกษตรกร การจัดการก่อนเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังเก็บเกี่ยว ดังนั้น ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราชจึงเห็นความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมังคุดคุณภาพในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเพื่อนำองค์ความรู้และผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการผลิตแก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ในเรื่องของการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การผลิตมังคุดคุณภาพ ปลอดภัยตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP พืช) และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวการคัดแยกเกรดมังคุดก่อนจำหน่าย เพื่อช่วยให้สามารถยกระดับคุณภาพของผลผลิตให้อยู่ในระดับมาตรฐานการส่งออก พร้อมทั้งมีการจัดการในกระบวนการผลิตให้มีความคุ้มค่า

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

มังคุดคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันตลาดส่งออกผลผลิตมังคุดสดมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น มีการเปิดตลาดใหม่ในหลายประเทศทำให้ความต้องการซื้อมังคุดคุณภาพดีเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาผลผลิตคุณภาพสูงกว่าราคาผลผลิตด้อยคุณภาพ ๓-๔ เท่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลผลิตมังคุดคุณภาพเบอร์ ๑ ราคาขาย ๔๖.๕๗-๖๑.๗๓ บาทต่อกิโลกรัม ขณะที่ผลผลิตมังคุดทั่วไป ราคา ๑๓.๕๘-๓๑.๕๘ บาทต่อกิโลกรัม มังคุดเป็นไม้ผลที่มีการซื้อขายกันตามมาตรฐานคุณภาพภายใต้ข้อตกลงของผู้ซื้อและผู้ขาย ผลผลิตที่มีคุณภาพ (ผลมังคุดที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๘๐ กรัมขึ้นไป ผิวมันสดใสไม่มีการเข้าทำลายของโรคและแมลง และคุณภาพภายในปราศจากอาการเนื้อแกวียงไหล) ขายได้ราคาสูงกว่าผลผลิตด้อยคุณภาพ ซึ่งในปัจจุบันผลผลิตมังคุดที่จำหน่ายส่วนใหญ่มีคุณภาพต่ำและมีการขายแบบคละเกรด ส่งผลให้มีราคาต่ำและยังทำให้ผู้บริโภคไม่มีความมั่นใจในการเลือกซื้อมังคุด สำหรับผลผลิตมังคุดคุณภาพยังผลิตได้ไม่เพียงพอับความต้องการของประเทศคู่ค้า เนื่องจากกระบวนการผลิตมังคุดยังมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ผลผลิตมีขนาดเล็ก ผลมีอาการเนื้อแกวียงไหล ต้นมังคุดมีลำต้นสูงและไม่มีการตัดแต่งควบคุมทรงพุ่มทำให้การป้องกันกำจัดศัตรูพืชและการควบคุมปริมาณผลผลิตทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ผลมีขนาดเล็กและผิวลายไม่ได้คุณภาพ การเก็บเกี่ยวยากและเก็บเกี่ยวไม่ทัน อีกทั้งไม่มีการคัดแยกเกรดก่อนจำหน่าย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช มีแนวความคิดถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตมังคุดคุณภาพตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่ การลดต้นทุน และเพิ่มผลผลิตโดยใช้ปุ๋ยตามผลวิเคราะห์ดินและใบร่วมกับการใช้ปุ๋ยชีวภาพซึ่งสามารถลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตได้ร้อยละ ๑๐-๓๐ การป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน การใช้ชีวภัณฑ์ทางการเกษตร การตัดแต่งควบคุมทรงพุ่ม และการผลิตพืชตามหลักเกษตรที่ดีเหมาะสม (Good Agricultural Practice ; GAP) ไปขยายพัฒนาและปรับใช้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรชาวสวนมังคุดจังหวัดนครศรีธรรมราชให้สามารถผลิตมังคุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย ได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร และสามารถเป็นต้นแบบในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและขยายผลให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือชุมชนที่สนใจ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

๑) การสร้างการรับรู้แบบเกษตรกรมีส่วนร่วม

๑.๑) คัดเลือกพื้นที่ดำเนินการโดยพิจารณาจากพื้นที่ที่เป็นแหล่งปลูกมังคุดที่สำคัญในจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๒) วิเคราะห์พื้นที่ โดยการพบปะพูดคุยกับเกษตรกรผู้ปลูกมังคุดในพื้นที่เป้าหมาย ร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการผลิตมังคุดของเกษตรกร นำข้อมูลมาประมวลและสังเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา วางแผนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา

๑.๓) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตมังคุดคุณภาพ โดยการบรรยายมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องการผลิตพืชตามหลักเกษตรที่ดีเหมาะสม (Good Agricultural Practice ; GAP) การใช้ปุ๋ยตามผลวิเคราะห์ดินและใบ การใช้ปุ๋ยชีวภาพและชีวภัณฑ์ทางการเกษตร การป้องกันกำจัดศัตรูพืช การตัดแต่งทรงพุ่ม และการคัดแยกเกรดมังคุดก่อนจำหน่าย แก่เกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) การสร้างแปลงต้นแบบในการผลิตมังคุดคุณภาพพร้อมกับผลักดันให้มีการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีการจัดการแปลงจากการฝึกอบรมและจากแปลงต้นแบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตมังคุดคุณภาพ

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เกษตรกรได้มีการปรับปรุงการผลิตมังคุดให้ดีขึ้น สามารถเพิ่มผลผลิตจากเดิม ๔๗๑ กิโลกรัม/ไร่ เป็น ๖๒๕ กิโลกรัม/ไร่ มีผลผลิตรวม ประมาณ ๕๗,๗๔๑,๘๗๕ กิโลกรัม เพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก และช่วยยกระดับคุณภาพผลผลิตให้มีปริมาณมังคุดคุณภาพเหมาะสมสำหรับการส่งออกเพิ่มมากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของผลผลิตรวม ประมาณ ๓๔,๖๔๕,๑๒๕ กิโลกรัม ราคาจำหน่าย ๕๔ บาท/กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๑,๘๗๐ ล้านบาท และมีความร่วมมือกันระหว่างเกษตรกร นักวิชาการเกษตร และผู้ประกอบการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ เกษตรกรผู้ผลิตมังคุดกลุ่มแปลงใหญ่และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตมังคุดตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร สามารถลดต้นทุนการผลิตจากเดิม ๒๐.๓๖ บาท/กิโลกรัม เหลือ ๑๖.๒๘ บาทต่อกิโลกรัม ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๒๐ ได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้น ๖๒๕ กิโลกรัม/ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒ มีปริมาณผลผลิตรวม ประมาณ ๕๗,๗๔๑,๘๗๕ กิโลกรัม และสามารถผลิตมังคุดคุณภาพได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของผลผลิตรวม ประมาณ ๓๔,๖๔๕,๑๒๕ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๑,๘๗๐ ล้านบาท เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยพัฒนาอาชีพไปสู่การเกษตรที่ยั่งยืนได้

(ลงชื่อ) .....

(นายมนตรี ปานตุ)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖